

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/143/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6917000179
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6917000179.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jána Bobora a JUDr. Jozefa Ryanta v trestnej veci obžalovaného Z. H. za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d), ods. 3 písm. b) Tr. zák. na verejnom zasadnutí dňa 29. novembra 2017 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 0T 47/2017 zo dňa 5. 10. 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Z. H. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 0T 47/2017 zo dňa 5. 10. 2017 bol obž. Z. H. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d), ods. 3 písm. b) Tr. zák., ktorého sa dopustil tým, že dňa 25. 8. 2017 v poobedňajších hodinách v katastrálnom území obce M. G. v lesnom poraste č. XXX-XX, vedenom na LV č. XXX z parcely č. XXXX/X bez povolenia odcudzil vypílenú drevnú hmotu dreveniny agát v rôznej hrúbke a množstve 0,4 m³ v hodnote 20 eur ku škode Lesy Slovenská republika, š.p. Banská Bystrica, Odštepny závod Revúca, IČO: 3603851, pričom tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 4T 73/2016 zo dňa 29. 7. 2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17. 8. 2016 odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov na skúšobnú dobu vo výmere 18 mesiacov.

Za to bol odsúdený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s prihliadnutím na ust. § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, pričom súčasne podľa § 48 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a podľa § 288 ods. 1 Tr. por. samosudca poškodenú stranu Lesy SR, š.p., Odštepny závod Revúca s celým nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že napriek tomu, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že sa cíti byť nevinný, z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní mal za to, že obžalovaný sa dňa 25. 8. 2017 v poobedňajších hodinách v predmetnom lesnom poraste, ktorý je bližšie identifikovaný v skutkovej vete rozsudku, nachádzal s ďalšími tromi osobami, pričom jeho obhajobu, že lesný porast len čistil od suchých konárov, jednoznačne bola vyvrátená výsluchom svedka K., lesného hospodára, ktorý celé konanie obžalovaného a ďalších osôb sledoval z bezpečnej vzdialenosti, ktorý videl ako jedného z osôb vypiluje zdravé agáty a ostatní vypílenú drevnú hmotu ukladali na kopy. Tento svedok konkrétne nevidel, či vypiloval osobne aj obžalovaný a to pre hustotu porastu, ako aj vzdialenosť, z ktorej ich pozoroval, avšak si bol istý tým, že videl v jeho rukách naštartovanú motorovú pílu, ako aj to, ako ťahal vypílenú drevnú hmotu. Záverom bolo z vykonaného dokazovania preukázané, že tak obžalovaný, ako aj ďalšie osoby, nemali vystavené povolenie na ťažbu dreva v danej lokalite a preto z tohto dôvodu mal samosudca za to, že skutkový

stav bol riadne preukázaný. Okrem toho na hlavnom pojednávaní bolo preukázané, že obžalovaný sa inkriminovaného konania dopustil v priebehu plynutia skúšobnej doby podmieneného trestu, ktorý bol uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota pod sp. zn. 4T 73/2016 zo dňa 29. 7. 2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18. 8. 2016, kedy bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Pri určovaní druhu a výmery trestu prihliadol súd aj na doterajšie odsúdenia obžalovaného, kedy konštatuje, že tento bol doposiaľ 17-krát súdne trestaný, kde v prípade obžalovaného vzhladol jednu poľahčujúcu okolnosť a to, že obžalovaný sa k spáchaniu trestnej činnosti v prípravnom konaní v podstate priznal a trestný čin úprimne oľutoval, na druhej strane konštatuje sudca, že v jeho prípade existuje i priťažujúca okolnosť a to, že už bol za trestný čin odsúdený a preto z uvedených dôvodov obžalovanému ukladal trest na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, pričom pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu bol už obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody. Vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu škody prvostupňový súd konštatuje, že poškodenú stranu odkázal so sumou 20,- eur na civilný proces a to z dôvodu, že o nároku na náhradu škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného konania a toto by predĺžilo.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný, kde v písomných dôvodoch svojho odvolania uvádza, že nesúhlasí s rozsudkom z dôvodu, že sudca nevypočul na hlavnom pojednávaní svedkov, ktorí by vedeli dokázať jeho nevinu, keďže tieto osoby sa tiež nachádzali pri páchaní trestného činu, ktorý im je kladený za vinu. Vo vzťahu k vypočutému lesníkovi uviedol, že tento pri výpovedi uvádzal, že sa tam nachádzalo 5 osôb a sudca to nebral do úvahy a preto sa odvoláva a žiada nové konanie, kde budú vypočutí ďalší svedkovia, ktorých konkrétne menuje, ktorí sa mali nachádzať na mieste činu. V ďalšom dopĺňujúcom podaní, ktoré obdržal krajský súd 2. 11. 2017 uviedol, že na mieste činu sa nachádzali aj ďalšie 4 osoby a že odsúdený bol iba on a preto žiada, aby bol jeho prípad vrátený a riadne vyšetrený a rovnako tak v písomnom podaní, ktoré odstúpila prokuratúra, obžalovaný uvádza, že na mieste činu sa spolu s ním nachádzalo 5 osôb a že obvinený je len on, pričom tieto osoby neboli brané ani ako svedkovia tohto prípadu na hlavnom súdnom pojednávaní, pričom napriek tomu, že žiadal o ich vypočutie, súd jeho návrhu nevyhovel.

Na verejnom zasadnutí obhajkyňa obžalovaného doplnila, že obžalovaný nebol na mieste činu s úmyslom kradnúť drevo, nemal pri sebe ani pílu, pričom v kritickom čase sa v dedine hovorilo, že je možné v lese zbierať drevo, preto išli do lesa cez deň a nie v noci, pričom pokiaľ by súd vzhladol vinu obžalovaného, domáha sa uloženia miernejšieho trestu pri zohľadnení poľahčujúcej okolnosti a to, že obžalovaný sa konania dopustil z dôvodu tiesnivých rodinných pomerov.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného, nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Citovanými ustanoveniami sa prvostupňový súd dôsledne riadil. Vo vzťahu k argumentácii obžalovaného uvedenej v odôvodnení odvolania, že nebol riadne zistený skutkový stav, rovnako ako prvostupňový

súd v odôvodnení svojho rozhodnutia i krajský súd konštatuje, že skutkový stav bol v predmetnej veci zistený správne a o skutkových okolnostiach nie sú žiadne dôvodné pochybnosti. Práve naopak z výsluchu svedka D. K. jednoznačne vyplýva, že tento priamo videl na mieste činu obžalovaného spolu s ďalšími spolupáchateľmi ako pília zdravé agáty, tieto nosia na kopy, pričom tento svedok zavola i príslušníkov PZ, ktorí na inkriminovanom mieste obžalovaného zadržali. Samotná skutočnosť, že obžalovaný páchal trestnú činnosť spolu s ďalšími osobami, je vo vzťahu k obžalovacej zásade, kedy výlučne prokurátor má oprávnenie podať obžalobu, ako i vo vzťahu k skutočnosti, že v danom prípade na obžalovaného bola podaná obžaloba v skrátrenom konaní, je právne irelevantné. Prokurátorovi nič nebráni, aby vyvodil trestnú zodpovednosť i voči ďalším osobám v budúcnosti, ktoré na predmetnej trestnej činnosti spolupracovali s obžalovaným.

Vo vzťahu k uloženému trestu krajský súd konštatuje, že sa stotožňuje taktiež so záverom prvostupňového súdu, že v danom prípade bolo namieste ukladať obžalovanému trest pri spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Nestotožňuje sa však krajský súd s priznanou poľahčujúcou ani priťažujúcou okolnosťou. Vo vzťahu k poľahčujúcej okolnosti, tzn. doznanie a oľutovanie, krajský súd konštatuje, že obžalovaný sa doznal výlučne v prípravnom konaní, na hlavnom pojednávaní už popieral spáchanie trestnej činnosti. Prvostupňový súd preto nemal prihliadať na túto poľahčujúcu okolnosť. Rovnako i v prípade priťažujúcej okolnosti, i v tomto prípade, prvostupňový súd pochybil, keď uznal ako priťažujúcu okolnosť skutočnosť, že obžalovaný bol v minulosti odsúdený.

Podľa § 38 ods. 1 Tr. zák. na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnúť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

S poukazom na citované ustanovenie, vzhľadom na skutočnosť, že v prípade obžalovaného, tento bol uznaný z kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu krádeže, kde bolo zohľadnené aj jeho predchádzajúce odsúdenie, nemal prvostupňový súd na túto okolnosť prihliadať ako na priťažujúcu okolnosť.

Vo vzťahu k návrhu obhajcu na verejnom zasadnutí, že v danom prípade je potrebné obžalovanému priznať poľahčujúcu okolnosť, a to, že trestný čin spáchal pod vplyvom tiesnivých pomerov alebo rodinných pomerov, ktoré si sám nespôsobil. Krajský súd konštatuje, že v tomto smere nebol vykonaný absolútne žiadny dôkaz a to preto na danú poľahčujúcu okolnosť nie je možné prihliadnúť.

S poukazom potom na horeuvedené dôvody senát krajského súdu konštatuje, že trest uložený obžalovanému na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby je trestom, ktorý zodpovedá zásadám pre ukládanie trestov a preto u uvedeného dôvodu odvolanie obžalovaného považoval za nedôvodné a toto v zmysle ust. § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny ďalší opravný prostriedok.